Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 572 van 24 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat J. DIBI**
Maurice Van Meenenplein 14/6
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 9 juli 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "*RvV-wet*").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. DE NORRE MEESSEN *loco* advocaat J. DIBI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten, diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 17 april 2025.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 29 april 2026. Verzoeker werd daarbij bijgestaan door een tolk die het Portugees machtig is en zijn advocaat was aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud.

1.3. Op 9 juni 2026 nam de commissaris-generaal de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt:

"A. Feitenrelaas
U, C. N. K. M., verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken. U bent geboren op […] juli 1993 in de gemeente Maquela do Zombo in de provincie Uige. Tot kort voor uw vertrek uit Angola woonde u alleen in de wijk Golf 1 te Luanda. U heeft een dochter in Angola die bij uw moeder woont. U heeft geen contact met hen.

U heeft enkel nog contact met uw Angolese vriend die in de provincie Lunda woont. U behoort tot de Bakongo etnie en tot de 'combat spirituel'. U had uw eigen zaak en werkte als keukenmonteur en schilder. Uw broer en uw neef werkten ook in uw bedrijf, evenals 2 andere mensen uit de wijk.
Vanaf 5 januari 2024 voerde u 2 maanden lang werken (de installatie van een keuken, pleister- en schilderwerk) uit voor generaal F. G. M.. Uw broer werkte reeds voor hem en zo kregen jullie die klus. U raakte in die periode goed bevriend met de dochter van de generaal, genaamd M. G. M.. Zij superviseerde de bouwwerven van haar vader. Begin april bood M. jullie een nieuw contract aan voor werkzaamheden die 6 maanden zouden duren. M. en u werden verliefd. Op 10 april 2024 begonnen jullie een relatie die jullie overigens geheimhielden, want M. was al getrouwd. Toen de werken gedaan waren, op 17 september 2024, heeft M. jullie 30 miljoen kwanza (ongeveer 30.000€) gegeven. Dat geld was afkomstig van haar vader. Op 20 oktober 2024 is haar vader dat te weten gekomen. Ondertussen hadden jullie al een deel van het geld uitgegeven. Toen begonnen de vervolgingen van haar vader naar jullie toe. Op 8 november zouden uw broer, uw neef en een vriend van uw neef samen naar een feest gaan. Jullie hadden om middernacht afgesproken bij uw broer thuis. Rond 11u 's avonds werd u gebeld en kwam u te weten dat uw broer werd doodgeschoten in de tuin. Uw neef en zijn vriend werden vervolgens meegenomen naar een andere plek. Zij werden ook gedood. U vluchtte naar Panguila en dook voor een maand onder bij een vriend. Op 23 december bracht meneer J. B. u naar de katholieke kerk in Caxito, want u was niet veilig waar u verbleef. Daar bent u 4 maanden gebleven. Uw buren vertelden u dat de politie telkens bij u thuis langs kwam omdat ze op zoek waren naar u. De familie van de vriend van uw neef die vermoord werd viel ook uw huis binnen. Op 20 februari 2025 is de politie langs geweest bij uw moeder en hebben ze één van uw broers opgepakt en meegenomen. Uw moeder en uw dochter zijn toen verhuisd, maar u weet niet waar ze momenteel wonen. Op 14 april 2025 verliet u Angola per vliegtuig. U bent gereisd met een vluchtelingenpaspoort. De volledige reis werd geregeld door Batista. Een vriend van uw moeder had jullie aan elkaar voorgesteld.
Bij terugkeer naar Angola vreest u dat generaal F. G. M. u zal vermoorden, omdat u een relatie heeft gehad met zijn dochter en omdat zij uw 30 miljoen kwanza heeft gegeven. Ter staving van uw verzoek legt u een usb-stick neer met daarop 7 foto's en 2 filmpjes.

B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.
Bij terugkeer naar Angola vreest u dat generaal F. G. M. u zal vermoorden, omdat u een relatie heeft gehad met zijn dochter en omdat zij u 30 miljoen kwanza heeft gegeven.
Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.). Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent

u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.
Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, hierna NPO, NPO p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Tijdens het persoonlijk onderhoud probeert de protection officer (normaliter) in eerste instantie een goed zicht te krijgen op de identiteit, de persoonlijke achtergrond en de (reis)documentatie van de verzoeker in kwestie. Uw verklaringen afgelegd bij DVZ en CGVS vertonen echter tegenstrijdigheden, waardoor onderstaande elementen ernstig in twijfel worden getrokken en er bijgevolg geen zicht is op uw ware identiteit, persoonlijke achtergrond en reisdocumentatie.
Wat betreft uw identiteit en reisdocumentatie: - U legt geen enkel bewijs neer met betrekking tot uw identiteit. Wanneer u wordt gevraagd naar uw identiteitsdocumenten, geeft u een bijzonder vage en tegenstrijdige uitleg. Zo verklaart u dat u een paspoort had in Angola, maar dat dit werd meegenomen toen 'ze' uw woning binnenvielen, zonder dat u kan preciseren wie dit precies heeft meegenomen (NPO p.4). Bij DVZ verklaart u daarentegen dat u uw paspoort en identiteitskaart achterliet (verklaring DVZ). - Daarnaast stelt u dat u Angola hebt verlaten met een vluchtelingenpaspoort (NPO p.4 en p.9), dat werd geregeld door meneer B. die u naar België bracht (NPO p.5). Vervolgens verklaart u dat dit paspoort op een andere naam stond (NPO p.9). U weet niet welke naam (verklaring DVZ). Wanneer u wordt gevraagd of u controle heeft gehad op de luchthaven, ontwijkt u de vraag (NPO p.10). Het is het een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat u zou reizen terwijl u zo weinig informatie over het paspoort weet – en hierdoor uzelf extra in gevaar brengt om opgemerkt te worden bij controles – is dan ook niet geloofwaardig. - Tot slot verklaart u dat u bezig was via een tussenpersoon uw geboorteakte te laten overmaken, maar dat zijn nummer niet meer werkt (NPO p.5). Nochtans verklaart u nog contact te hebben met een Angolese vriend die in de provincie Lunda woont, waardoor redelijkerwijs kan worden aangenomen dat er een alternatieve mogelijkheid bestaat om dit document te bekomen (NPO p.6). U toont uw eigen identiteit dus niet aan. U maakt ook niet aannemelijk dat u verwant bent aan de personen op de beelden die u neerlegt. U legt inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen af over de (afwezigheid van) identiteitsdocumenten. Vermoedelijk houdt u deze dus achter, in weerwil van de medewerkingsplicht.
Bij terugkeer naar Angola vreest u dus dat generaal F. G. M. u zal vermoorden, omdat u een relatie heeft gehad met zijn dochter en omdat zij u 30 miljoen kwanza heeft gegeven. Opmerkelijk is dat u bij de DVZ ook vermeld dat de generaal ook op zoek is naar u omdat u van de provincie Uige bent en hij niet houdt van mensen uit die regio (DVZ – vragenlijst CGVS). Bij het CGVS vermeldt u echter niets over die reden. Om de door u aangehaalde vrees, namelijk dat u bij terugkeer naar Angola door generaal F. G. M. zou worden vermoord, verder te beoordelen, wordt eerst uw relaas omtrent het ontstaan van uw problemen onderzocht. U verklaart dat u werkzaamheden zou hebben uitgevoerd voor generaal F. G. M., zo een relatie begon met zijn dochter die u 30 miljoen kwanza cadeau deed, en sindsdien wordt vervolgd door deze generaal die uw broer, neef, en een vriend van uw neef liet ombrengen (NPO p.10). Er dient evenwel te worden vastgesteld dat dit relaas niet geloofwaardig wordt geacht. U dient enkele foto's in (zie groene map) die werkzaamheden zoals installeren van een keukenmonteur en schilderwerken tonen, maar hieruit blijkt niet dat u deze werkzaamheden specifiek voor de generaal heeft uitgevoerd. Verder kan u eigenlijk niets van bewijs neerleggen aangaande uw asielrelaas (NPO, p.4, 16). Uw verklaringen op zich zijn ook niet geloofwaardig.
Wat betreft de generaal: - U verklaart dus dat u werkzaamheden heeft uitgevoerd voor de generaal F. G. M. (NPO p.10), die de chef is van de intelligentie (inlichtingendiensten) in Angola (NPO p.12). U verklaart dat hij die functie heeft gekregen op 23 oktober 2024 (NPO p.12), dus nadat uw beweerde tewerkstelling voor hem was afgelopen, maar uit de beschikbare landeninfo (zie blauwe map) blijkt dat hij al sinds 12 maart 2018 de chef is van de Angolese inlichtingendienst. U bent dus duidelijk niet goed op de hoogte van deze persoon. Bijgevolg is het al weinig aannemelijk dat u deze persoon kent en werken voor hem zou hebben uitgevoerd.
Wat betreft de werkzaamheden: - U bent vaag over waar precies jullie de werkzaamheden hebben uitgevoerd. Wanneer dat wordt gevraagd, antwoordt u dat het in de wijk Benfica Zone Verde was op het gelijkvloers (NPO p.12), zonder verdere toelichting te kunnen geven over de aard van het gebouw, zoals of het een privéwoning of een kantoor betrof, noch over het doeleinde waarvoor de generaal deze ruimte wilde gebruiken (NPO, p.12). Van iemand die beweert dergelijke werkzaamheden in opdracht van een hooggeplaatst persoon te hebben uitgevoerd, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij meer concrete en doorleefde informatie kan verschaffen over de werkomgeving en de omstandigheden waarin deze werkzaamheden plaatsvonden.
Het is ongeloofwaardig dat u een relatie zou gehad hebben met de dochter van de generaal M. G. M.:

U verklaart dat uw relatie met M. gestart is op 10 april, maar jullie hielden deze geheim omdat zij getrouwd was. Om die geheim te houden, spraken jullie af in Mussulo. U verklaart dat Mussulo een geïsoleerde plek waarvoor je de zee moet oversteken om er te geraken (NPO p.13). Uw verklaring dat jullie elkaar in het geheim zouden ontmoeten in Mussulo overtuigt niet. Uit de beschikbare landeninfo (zie blauwe map) blijkt inderdaad dat dit een klein eilandje is waar je naartoe kan pendelen vanuit Luanda. Het wordt echter omschreven als een toegankelijke en tevens ook populaire plek, zeker bij de hogere klasse waartoe de familie van de generaal behoorde. U legt overigens ook hier geen begin van bewijs voor dat deze dochter van de generaal bestaat of dat u ooit contact met haar had, laat staan een relatie van een half jaar.
Het is ongeloofwaardig dat de dochter van de generaal u 30 miljoen kwanza zou hebben gegeven: - U verklaart dat M. u 30 miljoen kwanza heeft gegeven op 17 september 2024 (NPO p.10) en dat dat geld afkomstig was van haar vader (NPO p.14). U verklaart ook dat haar vader pas op 20 oktober is te weten gekomen dat zij u dat geld heeft gegeven. Het is weinig aannemelijk dat haar vader pas na een maand zou gemerkt hebben dat er zo'n aanzienlijke som geld zou verdwenen zijn als het niet ging om geld waar M. vrij over kon beschikken. - Op het CGVS verklaart u dat zij u het geld cash heeft gegeven in een zak (NPO p.14). Terwijl u bij DVZ verklaart dat het geld op de rekening van uw broer zond (DVZ – vragenlijst CGVS). - Op het CGVS verklaart u dat u reeds uw eigen zaak (NPO p.8) had, maar bij de DVZ verklaart u dat u het geld wou gebruiken om uw eigen zaak op te starten (DVZ – vragenlijst CGVS). - U verklaart dat u 5 miljoen kwanza aan de werkplek hebt uitgegeven, 20 miljoen kwanza aan een mevrouw die een machine uit China zou brengen en de overige 5 miljoen diende om spullen te kopen zoals machines en dergelijke voor die werkplaats. Er dient te worden opgemerkt dat u eerst spreekt over 1 machine, vervolgens over meerdere machines en tot slot teruggrijpt naar 1 machine, namelijk een houtzaagmachine (NPO p.14). Echter, u verklaart ook dat u niet weet wat er met het geld of die machines is gebeurd (NPO p.17), wat toch zeer opmerkelijk is, aangezien de aanzienlijke geldsom één van de hoofredenen uitmaakt van uw verklaarde vrees.
Gelet op het feit dat de basis van uw verklaarde vrees ongeloofwaardig wordt beschouwd, kunnen ook uw verklaringen over de vermeende nasleep hiervan niet worden gevolgd. Er kan dan ook niet worden vastgesteld dat er in uw hoofde een actuele vrees voor vervolging bestaat.
Wat betreft de stukken die u hebt neergelegd: deze wijzigen bovenstaande beoordeling niet. - U verklaart dat uw broer is neergeschoten door 'onbekende elementen' (NPO p.15). Om zijn dood te staven dient u enkele foto's in (zie groene map), maar uit deze foto's kan niet worden opgemaakt of het effectief om uw broer gaat. Evenmin kan met enige zekerheid bepaald worden waar en wanneer de beelden zouden zijn gemaakt en door wie. U dient geen verdere bewijzen, zoals een overlijdensakte of info over zijn begrafenis, in. - Om de dood van uw neef en zijn vriend te staven dient u enkele foto's en filmpjes in (zie groene map), maar opnieuw kan niet worden vastgesteld of het om uw neef en zijn vriend gaat. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de filmpjes gewoon van TikTok komen.
U verklaart tot slot op het CGVS dat u lid bent van Unita sinds 2020, maar dat u niet deelnam aan manifestaties (NPO p.8). Op de DVZ verklaart u dat u wel deelnam aan manifestaties (DVZ – vragenlijst CGVS). In elk geval moet worden besloten dat u dit beweerde lidmaatschap van de grootste oppositiepartij in Angola niet linkt aan uw beweerde vrees bij terugkeer.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting.
Artikel 2.50 van de Wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt: *"Aanwezigheid ter terechtzitting. Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep"*. Deze bepaling is in identieke bewoordingen opgesteld als het oude artikel 39/59 § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'Vreemdelingenwet').

Artikel 2.50 van de Wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (zie inzake oud artikel 39/59 § 2 van de Vreemdelingenwet RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

3.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, § 2 van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, van de artikelen 1 tot 4 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna 'EVRM'), van de artikelen 3, 5) en 6), 9, 10, 13, 15 en 18 van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees parlement en de raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna "Kwalificatieverordening"), voorheen artikelen 48/2, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980, welke bepalingen *ratione temporis* van toepassing waren ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing.
Verzoeker wijst er vooreerst op dat de commissaris-generaal het verband met één van de gronden van het Vluchtelingenverdrag nergens ter discussie stelt. Hij benadrukt dat F.G.M. het hoofd is van de Angolese inlichtingendiensten en dat de vervolgingsactor dus een statelijke actor is die over aanzienlijke macht beschikt binnen de Angolese staatsstructuren. Verzoeker verklaarde dat het onmogelijk was bescherming te zoeken bij de Angolese autoriteiten en lichtte toe dat een klacht tegen de generaal geen enkel effect zou hebben vanwege zijn invloed en positie binnen de Angolese staat. Hij betoogt verder dat objectieve landeninformatie bevestigt dat verzoekers vrees voor vervolging niet kan losgezien worden van de algemene mensenrechtensituatie in Angola en verwijst naar het USDOS 2024 "*Country Report on Human Rights Practices"*. Hij citeert uit dit rapport en stelt dat deze objectieve landeninformatie nauw aansluit bij zijn verklaringen. Hij meent dat bijgevolg een gegronde vrees voor vervolging dient te worden vastgesteld. Wat de subsidiaire bescherming betreft betoogt verzoeker dat indien de Raad van oordeel zou zijn dat hij niet onder het Verdrag van Genève valt, hij minstens voldoet aan de voorwaarden voor toekenning van subsidiaire bescherming onder artikel 15, a) en b) of in mindere mate c) van de Kwalificatieverordening. Hij stelt dat hij geïdentificeerd is en geen enkele betrokkenheid heeft bij gewapende activiteiten en een reëel risico op ernstige schade loopt bij terugkeer en dus aan de voorwaarden van deze bepalingen is voldaan.
In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 4, § 3, van de Kwalificatieverordening, gelezen in samenhang met artikel 34, § 2, van Verordening 2024/1348 (hierna "*Procedureverordening*"), voorheen artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980 dat uitvoering gaf aan artikel 10, § 3 van Richtlijn 2013/32/EU welke bepalingen *ratione temporis* van toepassing waren ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de zorgvuldigheids-, de samenwerkings- en de onderzoeksplichten, van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, doordat niet alle nuttige elementen in aanmerking werden genomen voor een objectief, onpartijdig en geïndividualiseerd onderzoek van het verzoek om internationale bescherming en van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.
Met betrekking tot zijn identiteit en reisdocumenten wijst verzoeker erop dat hij van bij het begin duidelijk verklaarde dat hij ooit over een paspoort beschikte, maar dit document niet heeft kunnen meenemen omdat hij na de moord op zijn broer niet meer naar huis is teruggekeerd.
Hij weet niet wie zijn documenten heeft meegenomen aangezien veel mensen zijn woning zijn binnengevallen. Dit is volgens verzoeker geen vage verklaring maar past volledig in het relaas van verzoeker. Verder wordt gesteld dat in het kader van de consultatie met zijn raadsvrouw verzoeker deze verklaringen heeft bevestigd. Het ontbreken van identiteitsdocumenten is dus geen poging om de Belgische asielinstanties te misleiden maar een rechtstreeks gevolg van de omstandigheden waarin hij Angola heeft moeten verlaten. Verzoeker betoogt verder dat hij ook wat zijn geboorteakte betreft een concrete uitleg heeft gegeven, met name dat hij bezig was via een persoon dit te laten overkomen, maar dat hij deze persoon niet meer kon bereiken omdat zijn nummer niet meer werkte, wat hij ook bevestigde tijdens de consulatie met zijn raadsvrouw. Verder wijst verzoeker erop dat hij slechts één contact heeft in Angola met wie het moeilijk is om contact te krijgen wegens verbindingsproblemen. Dit volstaat niet om te besluiten dat hij daadwerkelijk in staat zou zijn om officiële documenten te bekomen. Wat zijn reisdocumenten betreft, verklaarde verzoeker dat zijn reis volledig werd geregeld door J.B. en dat hij Angola verliet met een vluchtelingenpaspoort op een andere naam. Voorts stelt verzoeker dat hij nooit verklaarde dat de reis zonder moeilijkheden verliep en dat het antwoord over de luchthavencontrole in diezelfde context moet begrepen worden. Het antwoord van verzoeker was eerder ambigu en laat ruimte voor verduidelijking en als de dossierbehandelaar van mening was dat het antwoord onduidelijk was dan had hij de verplichting om de vraag te herformuleren of bijkomende verduidelijking te vragen. Uit het ontbreken van identiteitsdocumenten en uit de verklaringen over het gebruikte reisdocument kan volgens verzoeker bijgevolg niet worden afgeleid dat hij zijn identiteit bewust zou verbergen of zijn medewerkingsplicht zou hebben geschonden.
Inzake de onwetendheid over de functie van generaal F.G.M. wijst verzoeker er vooreerst op dat hij wel degelijk de functie van F.G.M. wel degelijk correct identificeerde als chef van de intelligentie in Angola, wat nergens wordt betwist door de commissaris-generaal. Verder blijkt niet dat verzoeker verklaarde de datum met zekerheid te kennen of dat deze datum een rol speelde in zijn eigen relaas. Van een keukenmonteur die tijdelijk werkzaamheden uitvoerde waarvoor zijn broer verantwoordelijk was, kan redelijkerwijze niet worden verwacht dat hij de exacte benoemingsdatum van het hoofd van de Angolese inlichtingendiensten kent. De

bestreden beslissing miskent het verschil tussen kennis over een persoon en persoonlijke ervaringen met die persoon.
Wat betreft de uitgevoerde werkzaamheden wijst verzoeker erop dat hij op coherente wijze beschreef welke werkzaamheden specifiek werden uitgevoerd op de werf van generaal F.G.M., dat hij de werf situeerde in B.Z.V. een welgestelde wijk. Het is volgens verzoeker niet redelijk dat hem werd verweten dat hij niet wist of het gebouw als een privéwoning dan wel als een kantoor zou worden gebruikt aangezien hij werd ingeschakeld als vakman en niet als opdrachtgever, architect of projectontwikkelaar. Bovendien blijkt dat hij aanvankelijk de vraag niet begreep. De motivering is volgens verzoeker niet toereikend.
Wat betreft de relatie tussen verzoeker en M.G.M. betoogt verzoeker dat hij een logische verklaring gaf waarom deze relatie geheim gehouden werd, met name omdat zij gehuwd was en haar vader dit niet mocht weten. De redenering op basis van de ontmoetingsplaats Mussolo is speculatief. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt enkel dat dit een bekende en populaire bestemming is, dit betekent niet dat elke bezoeker er wordt herkend of voortdurend wordt geobserveerd. Verzoeker verduidelijkte tijdens de consultatie met zijn raadsvrouw bovendien dat Mussolo voornamelijk tijdens het weekend druk bezocht wordt en dat het zuidelijke gedeelte van het eiland bijzonder kalm is waardoor het net een geschikte plaats vormde om elkaar buiten het zicht van de omgeving te ontmoeten. Voorts werd verzoeker niet met de informatie van de commissaris-generaal geconfronteerd en kan verzoeker ook niet verweten worden dat hij geen bewijsstukken heeft overgelegd van zijn relatie aangezien het om een geheime relatie ging met de gehuwde dochter van een bijzonder invloedrijke generaal.
Wat betreft de vermeende tegenstrijdigheden omtrent de 30 miljoen kwanza betoogt verzoeker dat zich in het administratief dossier geen objectief element bevindt waaruit blijkt hoe de financiële organisatie binnen de familie G.M. was geregeld en evenmin op welke wijze de generaal zijn vermogen beheerde of controleerde en dat de commissaris-generaal evenmin over informatie beschikt waaruit zou blijken dat een bedrag van 30 miljoen kwanza onmiddellijk zou worden opgemerkt. Tijdens de consultaties met zijn raadsvrouw heeft verzoeker bevestigd dat het geld hem contant in een zak werd overhandigd en verduidelijkt dat de generaal over een aanzienlijk vermogen beschikte. Wat betreft de vermeende tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS betreurt verzoeker dat de commissaris-generaal hem op geen enkel ogenblik met deze tegenstrijdigheden heeft geconfronteerd en verwijst naar artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 2003 en dat indien dit was gebeurd hij had kunnen uitleggen dat het geld hem contant werd overhandigd en dat de vermelding bij de DVZ berust op een onnauwkeurige weergave van zijn verklaringen. Hetzelfde geldt voor zijn verklaringen over zijn onderneming. Indien hij hiermee was geconfronteerd had hij eenvoudig kunnen uitleggen da hij reeds als zelfstandige actief was binnen zijn eigen onderneming samen met zijn neef en broer en dat de 30 miljoen kwanza bestemd waren om de bestaande onderneming verder uit te bouwen.
Dit blijkt ook uit zijn verklaringen. Het gaat dus niet om een fundamentele tegenstrijdigheid maar een ongelukkige formulering die eenvoudig had kunnen opgehelderd worden. Tenslotte blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker steeds hetzelfde heeft verklaard over de machines en dat het feit dat hij in algemene bewoordingen spreekt over machines en vervolgens één of twee concrete voorbeelden geeft vormt volgens verzoeker geenszins een tegenstrijdigheid.
Betreffende de dood van zijn broer, neef en vriend gaat de commissaris-generaal volledig voorbij aan de inhoud van zijn verklaringen. Hij heeft gedetailleerd uitgelegd hoe deze gebeurtenissen zich volgens hem hebben afgespeeld en de bestreden beslissing beperkt zich uitsluitend ot een beoordeling van de bewijswaarde van de neergelegde foto’s en video’s zonder de inhoud van zijn verklaringen daadwerkelijk te analyseren. Dat de neergelegde beelden hebben op zich de identiteit van de slachtoffers niet met absolute zekerheid kunnen aantonen, ontslaat de commissaris-generaal niet van haar verplichting om ook de verklaringen van verzoeker zorgvuldig te beoordelen. Ook de loutere vaststelling dat de video’s later op sociale media werden gedeeld laat niet toe te besluiten dat de beschreven gebeurtenissen niet zouden hebben plaatsgevonden.
Verzoeker besluit dat op basis van het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 3, 5), 9 en 10 van de Kwalificatieverordening aannemelijk heeft gemaakt, zodat hem overeenkomstig artikel 13 van die verordening de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend.
Verzoeker betoogt tenslotte dat hij overeenkomstig artikel 79 van Verordening (EU) 2024/1348 van rechtswege gerechtigd is op het grondgebied te blijven gedurende de behandeling van het beroep en dat verzoekt de Raad, indien hij toch van mening is dat het dossier toch onder de hypothesen valt waarvoor een verzoek tot het recht om te blijven bij wijze van voorlopige maatregel noodzakelijk is, hem dit recht toe te kennen.
Verzoeker vraagt in hoofdorde te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

3.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en de aanstelling BJB toe aan het verzoekschrift.

4. Antwoorden om vraag om inlichtingen
4.1. In antwoord op de beschikking van de Raad op basis van artikel 2.3. van de RvV-wet brengt de commissaris-generaal volgende landeninformatie bij:

1. New York University School of Law, Globalex, Angola, Judiciary, s.d., [https://www.nyulawglobal.org/globalex/Angola1.html#the-judiciary];
2. American Bar Association (ABA) POLICY BRIEF, Strengthening Judicial Independence in Angola, [https://www.americanbar.org/advocacy/global-programs/what-wedo/resources/2025/angola-policy-brief-strengthening-judicial-independence/];
3. American Bar Association (ABA), Report on the Assessment of Operational Procedures, Behavioral Practices, Policies, and Training Needs in the Angolan Judicial System, with a Focus on the Handling of Sexual and Reproductive Rights Cases, 16/08/2025, [https://www.americanbar.org/advocacy/global-programs/what-we-do/resources/2025/angolacourt-assessment--sexual-reproductive-rights/];
4. American Bar Association (ABA), Policy Brief - Angolan Traditional and Formal Justice Systems (English), 19/08/2025, [https://www.americanbar.org/content/dam/aba/administrative/global-programs/angola/policybrief-angolan-justice-systems-en.pdf];
5. Afrobarometer, Angolans highlight police corruption and use of excessive force, Afrobarometer Dispatch No. 641, 17/05/2023 [AD641-Angolans-highlight-police-corruption-and-use-ofexcessive-force-Afrobarometer-16may23.pdf];
6. Algemene rapporten aangaande de mensenrechtensituatie in Angola zijn de volgende:
- 'National report submitted pursuant to Human Rights Council resolutions 5/1 and 16/21* Angola' [https://www.ecoi.net/en/file/local/2119781/g2420048.pdf];
- 'Report of the Working Group on the Universal Periodic Review* Angola' [https://www.ecoi.net/en/file/local/2125581/g2502622.pdf];
- '2023 Country Report on Human Rights Practices: Angola' [https://www.ecoi.net/en/document/2107603.html] - ANGOLA General situation and human rights Situation, 16/04/2024 (verzonden als bijlage).

4.2. In antwoord op de beschikking van de Raad op basis van artikel 2.3. van de RvV-wet brengt de verzoeker volgende landeninformatie bij: https://www.ofpra.gouv.fr/libraries/pdf.js/web/viewer.html?file=/sites/default/files/ofpra_flora/2511_ago_rapport_de_mission_version_finale.pdf.

5. Beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus

5.1. Artikel 3, lid 1, 5) van de Verordening (EU) 2024/1347 luidt:
"Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:
(…)
5) "vluchteling": een onderdaan van een derde land die zich wegens een gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, buiten het land bevindt waarvan hij of zij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, wegens deze vrees, niet wil inroepen, dan wel een staatloze die zich om dezelfde reden buiten het land bevindt waar hij of zij vroeger gewoonlijk verbleef en daarheen niet kan, dan wel wegens genoemde vrees niet wil terugkeren, en op wie artikel 12 niet van toepassing is;".

5.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn beschermingsverzoek de Angolese nationaliteit te bezitten. Hoewel verzoeker geen enkel document met betrekking tot zijn nationaliteit voorligt, kan uit de bestreden beslissing niet worden afgeleid dat wordt getwijfeld aan verzoekers beweerde Angolese nationaliteit. Er kan gelet op het geheel van zijn verklaringen aangenomen worden dat verzoeker over de Angolese nationaliteit beschikt zodat zijn geuite vrees voor vervolging dient te worden onderzocht ten aanzien van Angola.

5.3. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging door generaal F.G.M., hoofd van de Inlichtingendienst van Angola, voor wie hij een opdracht deed als keukenmonteur, nadat hij was te weten gekomen dat verzoeker van de dochter van deze generaal, met wie hij een geheime relatie had, een bedrag van 30 miljoen kwanza uit het vermogen van deze generaal had ontvangen.

Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier, dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging door deze generaal aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen over de aangehaalde vervolgingsfeiten en de door hem geschetste context, in het licht van de beschikbare landeninformatie, niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker weliswaar verklaart UNITA-lid te zijn sinds 2020 maar geen documenten voorlegt waaruit zijn lidmaatschap zou kunnen blijken. Zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissing beweert verzoeker bij de DVZ dat hij deelnam aan manifestaties en bij het CGVS dat hij niet deelnam aan manifestaties omdat mensen die deelnemen aan manifestaties en veel worden gezien geen jobs kunnen krijgen. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in Angola de regeringspartij MPLA alle

politieke macht in handen heeft, dat de persvrijheid aan banden wordt gelegd en de MPLA de media in handen heeft en controleert. Na de laatste algemene verkiezingen in 2022 kon de MPLA maar nipt haar absolute meerderheid behouden en er was sprake van massale verkiezingsfraude. Regeringskritische protesten vinden plaats maar worden bemoeilijkt en vaak ook verboden op grond van zogenaamde veiligheidsoverwegingen. UNITA heeft in 2025 geen grote manifestaties georganiseerd in Luanda maar belangrijke manifestaties hebben wel plaatsgevonden in voorgaande jaren. Activisten en deelnemers aan dergelijke protesten kunnen te maken krijgen met gewelddadige repressie en willekeurige detentie, hoewel in 2024 en 2025 personen die naar aanleiding van protesten tegen de regering werden opgepakt vaak zonder enige tenlastelegging weer vrijgelaten werden, terwijl rechtbanken deelnemers aan protesten in een aantal gevallen vrijspraken wegens gebrek aan bewijs. UNITA beschikt over een groep advocaten die wordt ingeschakeld in geval leden van UNITA worden gearresteerd. Vertegenwoordigers van UNITA hebben vermoedens geuit dat in 2021, 2022 en 2025 verschillende kaderleden van hun partij zouden zijn vergiftigd. In sommige rurale gebieden keert de bevolking zich zowel tegen de UNITA als MLPA als gevolg van de misdaden begaan door beide groeperingen tijdens de burgeroorlog. Niet politiek-gebonden groepen die de regering of regeringsleiders wilden bekritiseren werden vaak door de politie verhinderd om hun acties te voeren of hun route om te demonstreren werd beperkt waarbij de overheid zich beriep op het problematische karakter van de plaats van het protest of omdat ze de veiligheid in gevaar brachten. Excessief gebruik van geweld door politieagenten blijft voorkomen in Angola, net als wijdverspreide corruptie binnen de regering en in magistratuur, hoewel ook gerechtelijke onderzoeken en aanklachten worden gemeld, onder meer tegen de voorzitter het Hooggerechtshof. Uit de bronnen die voorliggen kan niet blijken dat leden van oppositiepartijen zoals UNITA actueel systematisch geviseerd of vervolgd worden door de regering in Angola maar politieke activisten die hun protest uiten tegen de huidige regering of haar beleid kunnen te maken krijgen met ernstige mensenrechtenschendingen door de politie-en veiligheidsdiensten (OPFRA, *Rapport de mission en République d'Angola du 16 au 26 juin 2025*, USDOS, 2023 *Country Report on Human Rights Practices: Angola*; CEDOCA, ANGOLA. *General situation and human rights Situation*, 16 april 2024). Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij uitdrukkelijk verklaart niet te hebben deelgenomen aan manifestaties. Verder blijkt niet dat hij een vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Angola verbindt aan zijn beweerde lidmaatschap van UNITA. Verzoeker maakt dan ook geen gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn beweerde lidmaatschap van deze partij aannemelijk.

Vooreerst stelt de Raad vast, in navolging van de bestreden beslissing dat verzoeker weliswaar verklaart dat hij een keukenmonteur was en een eigen zaak had en ook schilderwerken deed (NPO, p. 8) en dat hij via zijn broer een opdracht deed in een huis van de generaal F.G.M., maar dat hij geen enkel officieel document neerlegt met betrekking tot zijn zaak, waarvan hij stelt dat zijn broer en neef die beiden in opdracht van de generaal zouden vermoord zijn, er ook werkten. Verzoeker legt in de loop van de procedure bij het CGVS weliswaar een usb-stick neer met een aantal foto's waarop een deels geïnstalleerde keuken is te zien alsook een ladder en verfmateriaal in een verder niet-geïdentificeerde ruimte, maar uit deze foto's kan op geen enkele wijze afgeleid worden dat verzoeker er aan het werk was of dat hij een eigen zaak had in Angola. Verzoeker legt ook geen enkel document voor waaruit kan worden afgeleid dat hij voor zijn vertrek uit Angola een opdracht uitvoerde ineen huis van generaal F.G.M. zoals hij beweert. Dat hij als keukenmonteur en schilder actief was in Angola en in die hoedanigheid een opdracht uitvoerde voor de generaal berust dus uitsluitend op diens verklaringen en verder niet identificeerbare foto's. Er kan, zelfs rekening houdend met de algemene economische situatie in Angola, redelijkerwijze aangenomen worden dat verzoeker enig documentair bewijs moet hebben met betrekking tot zijn zaak, zoals de registratie van zijn bedrijf of de aankoop van materiaal om zijn vak te kunnen uitoefenen. De Raad kan slechts vaststellen, in navolging van de bestreden beslissing dat bijgevolg geen enkel bewijskrachtig stuk voorligt met betrekking tot zijn beweerde beroepsactiviteiten en de werken die hij zou hebben uitgevoerd bij de generaal. Verzoeker laat de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat hij "*eigenlijk niets van bewijs [kan] neerleggen*" ongemoeid en legt legt ook in de loop van de procedure bij de Raad geen enkel documentair bewijs neer met betrekking tot zijn werkzaamheden in Angola.
Na grondige analyse van diens verklaringen en de bijgebrachte landeninformatie dient te worden vastgesteld dat ook zijn verklaringen over de voorgehouden vervolgingsfeiten in Angola niet geloofwaardig zijn.
Zo blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers verklaringen over de werkzaamheden bij de generaal zeer vaag zijn. In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden gesteld: "*U bent vaag over waar precies jullie de werkzaamheden hebben uitgevoerd. Wanneer dat wordt gevraagd, antwoordt u dat het in de wijk Benfica Zone Verde was op het gelijkvloers (NPO p.12), zonder verdere toelichting te kunnen geven over de aard van het gebouw, zoals of het een privéwoning of een kantoor betrof, noch over het doeleinde waarvoor de generaal deze ruimte wilde gebruiken (NPO, p.12). Van iemand die beweert dergelijke werkzaamheden in opdracht van een hooggeplaatst persoon te hebben uitgevoerd, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij meer concrete en doorleefde informatie kan verschaffen over de werkomgeving en de omstandigheden waarin deze werkzaamheden plaatsvonden."* Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker over de locatie van het gebouw waar hij zou gewerkt hebben enkel kon specificeren dat het in de wijk Benfica Zone Verde was op het gelijkvloers en dat dit in een "*wijk van rijke mensen*" was, maar verder geen details kon geven. Voorts verklaarde hij op vraag van de dossierhandelaar

of het om een privéwoning ging, negatief maar kon hij verder ook niet zeggen wat voor huis of gebouw het was en waarvoor het gebruikt zou worden. Verzoeker betoogt dat het onredelijk is hem te verwijten dat hij niet wist of het gebouw als privéwoning of kantoor zou gebruikt worden aangezien hij werd ingeschakeld als vakman en niet als architect of projectontwikkelaar, maar dit kan niet volstaan om te verklaren dat verzoeker hoegenaamd niet zou weten waarvoor het gebouw gebruikt zou worden. Het ging om een opdracht voor één van de topfiguren in het Angolese overheidsapparaat die zes maanden zou geduurd hebben (NPO, p. 13). Er kan dan ook redelijkerwijze aangenomen worden dat de verzoeker meermaals met zijn broer heeft gesproken over deze opdracht, die zijn broer volgens zijn verklaringen had binnengehaald. Verder blijkt uit zijn verklaringen ook dat de aanleg van het zwembad door een andere aannemer werd uitgevoerd.
Dat verzoeker helemaal geen idee zou hebben of het huis waarin hij werkte zou gebruikt worden als privéwoning of voor professionele doeleinden, lijkt gelet op de door verzoeker geschetste omstandigheden waarin hij er zou gewerkt hebben, weinig aannemelijk, zelfs indien hij zelf niet de architect of opdrachtgever was voor de werken. Deze vaststelling ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over een kernelement van zijn vluchtrelaas, met name dat hij voor het hoofd van de Angolese Inlichtingendienst werken uitvoerde in een woning van deze generaal. Waar verzoeker nog opwerpt dat hij de vraag aanvankelijk niet begreep en pas na verduidelijking van de dossierbehandelaar antwoordde dat hij niet wist waarvoor de generaal het gebouw zou gebruiken doet aan het voorgaande geen afbreuk.
Verzoeker betwist immers niet dat hij na verduidelijking de initiële vraag wel begreep en hij weerlegt hiermee geenszins dat het niet aannemelijk is dat hij hierover niets zou gehoord hebben via zijn broer of de andere aannemer die verantwoordelijk was voor het leger. Dat dit een eis is die geen verband houdt met zijn eigen rol in de aangehaalde feiten kan niet *in casu* niet worden bijgetreden, aangezien verzoeker zelf verklaarde dat hij werken uitvoerde in een gebouw van de generaal als keukenmonteur en hij er dus wel degelijk een eigen rol in had. De vraag of het om een gebouw voor privédoeleinden ging is in elk geval een vraag die verzoeker gelet op de door hem geschetste context met zekerheid zou moeten kunnen beantwoorden. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hier niet in slaagt.

Voorts maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij een relatie zou gehad hebben met de dochter van generaal F.G.M.. Zo dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over hoe hij haar had leren kennen en hoe de relatie zich ontwikkelde zeer summier en weinig doorleefd zijn. Hij verklaart dat zij tijdens de eerste bouwwerf van januari gewoon eventjes kwam praten en lachen en dat hun band tijdens de tweede werf van zes maanden nauwer is geworden. De relatie startte volgens zijn verklaringen op 10 april en eindigde op 20 oktober en duurde dus zes maanden. De dochter van de generaal was volgens zijn verklaringen gehuwd en daarom moest hun relatie geheim gehouden worden. Gevraagd hoe zij hun relatie geheim hielden en met elkaar afspraken stelt verzoeker dat zij elke keer afspraken in Mussulo (NPO, p. 13-14). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Mussulo een eiland is dat een populaire plek is voor ontspanning zowel voor de inwoners van Luanda en bezoekers en dat het vooral wordt bezocht door de gegoede klasse in Luanda (AD, landeninformatie, stuk 2). In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat "*Het is ongeloofwaardig dat u een relatie zou gehad hebben met de dochter van de generaal M. G. M.: U verklaart dat uw relatie met M. gestart is op 10 april, maar jullie hielden deze geheim omdat zij getrouwd was. Om die geheim te houden, spraken jullie af in Mussulo. U verklaart dat Mussulo een geïsoleerde plek waarvoor je de zee moet oversteken om er te geraken (NPO p.13). Uw verklaring dat jullie elkaar in het geheim zouden ontmoeten in Mussulo overtuigt niet. Uit de beschikbare landeninfo (zie blauwe map) blijkt inderdaad dat dit een klein eilandje is waar je naartoe kan pendelen vanuit Luanda. Het wordt echter omschreven als een toegankelijke en tevens ook populaire plek, zeker bij de hogere klasse waartoe de familie van de generaal behoorde. U legt overigens ook hier geen begin van bewijs voor dat deze dochter van de generaal bestaat of dat u ooit contact met haar had, laat staan een relatie van een half jaar."* Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier te weerleggen door te stellen dat hij tijdens de consultatie met zijn raadsvrouw verduidelijkte dat deze plek vooral tijdens het weekend drukbezocht is en dat het er tijdens weekdagen aanzienlijk rustiger is en dat het zuidelijke gedeelte van het eiland bijzonder kalm is. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet verklaarde dat hij en M. elkaar in Mussolo ontmoetten tijdens weekdagen, wat overigens ook moeilijk te rijmen zou zijn met het feit dat hij gedurende de periode dat hij een relatie had met M. in het huis van de generaal zou hebben gewerkt. Voorts kan in de informatie toegevoegd aan het administratief dossier gelezen worden dat de gegoede klasse er zijn weekends doorbrengt, maar wordt hierin verder niet gesteld dat de weekends drukker zouden zijn dan weekdagen, noch dat het zuiden van het eiland beduidend rustiger zou zijn en brengt verzoeker hieromtrent evenmin enige informatie bij. Hoe dan ook gaat verzoeker met zijn betoog voorbij aan het feit dat verzoeker beweert een geheime relatie te hebben met de dochter van het hoofd van de Angolese Veiligheidsdiensten die zeer vermogend is en dus tot de gegoede klasse in Luanda kan gerekend worden, terwijl hij uitgerekend met zijn dochter altijd zou afspreken een plek die door de gegoede klassen gefrequenteerd wordt. Het is niet geloofwaardig dat verzoeker en de gehuwde dochter van het hoofd van de Angolese Inlichtingendienst gedurende zes maanden op deze plek zouden afspreken aangezien het risico dat zij er samen gezien zouden worden er groot lijkt, zelfs in de hypothese dat het er op weekdagen minder druk zou zijn en zij elkaar enkel dan zagen. Voorts kan de Raad niet anders dan vaststellen, in navolging van de bestreden beslissing,

dat verzoeker niet het minste begin van bewijs neerlegt van het feit dat hij een relatie had met de dochter van deze generaal. Dat zij de relatie geheim dienden te houden en dat hij daarom niet redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij over foto's, berichten of andere documenten beschikt waaruit deze relatie kan blijken, kan niet overtuigen, nu zij er blijkbaar geen graten in zagen om telkens af te spreken op een eiland dat een bekende ontspanningsplaats is voor de gegoede klasse in Luanda, waartoe de generaal en zijn dochter behoren. De vaststelling dat verzoeker evenmin zijn geheime relatie met de dochter van generaal F.G.M. aannemelijk weet te maken ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over de aangehaalde vervolgingsfeiten op fundamentele wijze.
Vermits hij niet aannemelijk maakt dat hij werken uitvoerde bij generaal F.G.M. en evenmin dat hij een relatie had met de dochter van de generaal, en zelfs niet aantoont dat deze persoon bestaat omdat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen en gebeurtenissen die onlosmakelijk met dit werk in het huis van de generaal en de relatie met diens dochter verbonden zijn, met name het feit dat de dochter 30 miljoen kwanza uit het vermogen van de generaal aan verzoeker gaf. Deze conclusie wordt nog versterkt door verzoekers tegenstrijdige verklaringen over de wijze waarop hij het geld zou ontvangen hebben van M.. Verzoeker verklaarde immers tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat het geld op de rekening van zijn broer stond (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5.) terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk verklaarde "*ze heeft me dat geld geven in een zak, het was niet door middel van een overschrijving of zo, nee, in een zak*" (NPO, p. 14). Er kan bezwaarlijk worden gesteld dat de vastgestelde tegenstrijdigheid een detail zou zijn dat niet de kern van zijn asielrelaas betreft, aangezien verzoekers problemen zouden begonnen zijn nadat de generaal dit had ontdekt. Het betoog dat verzoeker tijdens een consultatie met zijn raadsvrouw opnieuw bevestigde dat het geld hem in een zak werd overhandigd doet hierover niet anders denken. Voorts kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker bij de DVZ wel degelijk verklaarde dat de dochter van de generaal hem het geld had gegeven *"omdat mijn broer en ik samen een bedrijf wilden oprichten"* (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5.), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat de bedoeling was om het geld te investering in hun eigen zaak (NPO, p. 14). Ook dit betreft een tegenstrijdigheid die de kern van zijn asielrelaas betreft. Verzoeker weerlegt de vaststellingen hieromtrent niet door louter zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud te herhalen en te poneren dat het niet om een fundamentele tegenstrijdigheid zou gaan maar hoogstens om een ongelukkige formulering. Waar verzoeker argumenteert dat de commissaris-generaal hierdoor artikel 17 § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003, het zorgvuldigheidsbeginsel en de onderzoeksplicht heeft geschonden, wijst de Raad er op dat deze bepaling slechts in de verplichting voorziet om de verzoeker te confronteren met tegenstrijdige verklaringen of met het gegeven dat er relevante elementen ontbreken, wanneer de ambtenaar dit tijdens het gehoor vaststelt (Koninklijk Besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, *BS* 11 juli 2018, 55413, Verslag aan de Koning). Bovendien belet deze bepaling de commissaris-generaal niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek en waarmee de verzoeker niet geconfronteerd werd (Verslag aan de Koning). Verder dient erop gewezen dat het feit dat verzoeker niet met de inconsistenties tussen zijn verklaringen werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Verzoeker heeft bovendien de gelegenheid om bij de Raad de nodige toelichting te verschaffen over de aangehaalde inconsistenties, waarvan zij *in casu* ook gebruik heeft gemaakt, maar die niet kunnen overtuigen.
Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker verklaart dat ze 20 miljoen kwanza betaalden voor een houtzaagmachine aan een Chinese dame, maar dat hij geen enkel document voorlegt waaruit dit zou kunnen blijken. Het gaat om, zeker naar Angolese normen, een aanzienlijk bedrag aangezien verzoeker verklaarde dat de houtzaagmachine ongeveer 15.000 dollar koste (NPO, p. 15). Verzoekers verklaring dat hij geen contact meer had met deze dame na zijn vertrek en dat hij de oude gesprekken op zijn oude Whatsapp account verloor is een loutere bewering. Verzoeker maakt enkel melding van whatsappberichten die hij hierover zou hebben. Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat voor een transactie voor een dergelijk aanzienlijk bedrag geen contract of factuur zou zijn opgemaakt.

Uit het voorgaande volgt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij, werken uitvoerde in een huis van generaal F.G.M., noch dat hij een relatie had met de dochter van generaal F.G.M. en dat hij 30 miljoen kwanza van haar zou gekregen hebben omdat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn om de hierboven uiteengezette redenen.
Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen over de dood van zijn broer en neef nadat de generaal zou hebben ontdekt dat verzoeker 30 miljoen kwanza uit het vermogen van de generaal zou hebben gekregen van diens dochter. In dit verband dient in navolging van de bestreden beslissing te worden vastgesteld dat uit de stukken die verzoeker hierover heeft neergelegd, met name de neergelede foto's en video's niet kan worden afgeleid wie de personen zijn die hierop te zien zijn en evenmin in welke omstandigheden deze personen om het leven zouden gekomen zijn. Deze stukken kunnen als dusdanig dan ook niet verzoekers verklaringen over de dood van zijn broer en neef ondersteunen.
Door louter te wijzen op zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de manier waarop zij gedood zouden zijn en waar zij gevonden werden, toont hij dit evenmin aan en maakt hij niet aannemelijk dat zij

inderdaad om het leven zijn gekomen of dat hun dood verband zou houden met de ongeloofwaardig bevonden problemen van verzoeker met de generaal F.G.M..

Bijkomend stelt de Raad in navolging van de bestreden beslissing vast dat verzoeker geen enkel document met betrekking tot zijn identiteit noch enig reisdocument voorlegt. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker niet heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht, en met name de verplichting die op verzoeker rust krachtens oud artikel 48/6 § 1, eerste en tweede lid om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen, waaronder zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Oud artikel 48/6 § 1, derde lid luidt: *"Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan*."

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden vastgesteld dat verzoeker geen enkel bewijs neerlegt met betrekking tot zijn identiteit en dat verzoeker verklaarde dat hij met een vluchtelingenpaspoort Angola verliet dat door mijnheer B. geregeld werd en waarop een andere naam dan de zijne stond. Verzoeker verklaarde dat hij Angola via de luchthaven verliet. Zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing is het een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits-en reisdocumenten. Gevraagd of hij controle heeft gehad op de luchthaven antwoordt verzoeker "*Het deel dat het meest ingewikkeld was, was mijn eigen land in Angola daar was het echt lastig*" (NPO, p. 10). Minstens kan hieruit blijken dat verzoekers antwoord cryptisch is en dat hij verder ook niet uiteenzet wat er zo ingewikkeld en lastig was in Angola op het vlak van de controle op de luchthaven. Verzoeker zegt verder ook niet welke naam op het vluchtelingenpaspoort stond waarmee hij Angola verliet. Voorts zijn verzoekers verklaringen over zijn paspoort dat hij volgens zijn verklaring had in Angola niet eenduidig, nu hij bij het CGVS verklaarde dat dit werd meegenomen door de personen die zijn woning binnenvielen en bij de DVZ dat hij zijn paspoort en identiteitskaart achterliet. Verzoekers betoog dat hij niet heeft verklaard dat er geen problemen waren of dat hij zonder moeilijkheden door de controles is geraakt en zijn antwoord ambigu was en dat dit had moeten uitgeklaard worden door de dossierbehandelaar, overtuigt *in casu* niet. Vooreerst kan dit betoog geen afbreuk doen aan het feit dat verzoeker zelf niet concretiseert wat de controle in de luchthaven ingewikkeld of lastig maakte en evenmin dat hij zelf geen informatie heeft gegeven over de naam die op het vluchtelingenpaspoort zou hebben gestaan waarmee hij Angola verliet. Indien verzoeker daadwerkelijk zou vervolgd worden door handlangers van het invloedrijke hoofd van de Angolese inlichtingendienst en bij de controle op de luchthaven problemen zou hebben gekend, kan redelijkerwijze verwacht worden, wanneer hem gevraagd wordt of er controle was aan de luchthaven, dat hij deze problemen zou benoemen, indien deze hadden plaatsgevonden. Noch in het kader van deze specifieke vraag noch bij de uiteenzetting van zijn voorgehouden problemen en vlucht uit Angola maakt hij melding van enig probleem. Bovendien beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift louter tot het herhalen van zijn eerdere verklaringen hierover, en het poneren dat hij niet verklaard heeft dat er geen problemen waren of dat hij zonder moeilijkheden door de controles is geraakt en dat zijn vertrek bijzonder moeilijk was, zonder enige toelichting te geven over de aard en ernst van de ervaren moeilijkheden bij de controle op de luchthaven. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker tot op heden geen enkele concrete indicatie geeft van enige moeilijkheid die hij zou hebben ervaren bij het verlaten van Angola via de luchthaven, terwijl hij beweert vervolgd te zijn door het hoofd van de Angolese inlichtingendienst. Deze vaststelling is een verdere indicatie van de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde problemen met generaal F.G.M..

Het voorgaande volstaan om te besluiten dat de cumulatieve voorwaarden om verzoeker het voordeel van de twijfel te gunnen niet vervuld zijn.

In acht genomen het geheel van verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten, beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, dient te worden vastgesteld dat verzoeker de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn bevonden.
De Raad beschouwt de motieven in de bestreden beslissing die betrekking hebben op verzoekers kennis over de datum waarop generaal F.G.M. zijn functie opnam niet determinerend en overtollig. Verzoekers kritiek en betoog dat van verzoeker niet redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij weet wanneer het hoofd van de Angolese inlichtingendienst zijn functie heeft opgenomen, wat de Raad overigens kan volgen, kan niet tot een andere conclusie leiden met betrekking tot de door verzoeker aangevoerde vluchtmotieven inzake zijn voorgehouden maar ongeloofwaardig bevonden problemen met deze generaal, zodat een verdere bespreking ervan niet nuttig is.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij in geval van terugkeer naar Angola aan vervolging in de zin van de Verordening (EU) 2024/1347 dreigt te worden onderworpen.

5.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, lid 1, 5) van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

6. Beoordeling in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus

6.1. Artikel 3, lid 1, 6) van de Verordening (EU) 2024/1347 luidt:

6) "persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt": een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, doch ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij of zij naar zijn of haar land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij of zij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15, en op wie artikel 17, leden 1 en 2, niet van toepassing is, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen;".

Artikel 15 van deze Verordening luidt:

"Ernstige schade als bedoeld in artikel 3, punt 6), bestaat uit: a) de doodstraf of executie, of b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn of haar land van herkomst, of c) een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, a) van de Verordening (EU) 2024/1347 stelt de Raad vast dat geen elementen voorliggen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

6.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in 15, a) van de Verordening (EU) 2024/1347 beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Angola riskeert te worden onderworpen aan vervolging omwille van de door hem aangehaalde maar ongeloofwaardig bevonden problemen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij voor zijn vertrek uit Angola in dat land zou hebben gekend.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Raad vast dat geen elementen voorliggen waaruit zou kunnen blijken dat er in zijn regio van herkomst in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict en willekeurig geweld in de zin van deze bepaling en dat verzoeker deze ook niet bijbrengt.

7. Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft.
Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip *"afdoende"* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.
In zoverre verzoeker de toekenning van het recht om te blijven tijdens de behandeling van zijn beroep bij de Raad vraagt, wijst de Raad erop dat het ingediende beroep een schorsend beroep betreft zodat zijn verzoek niet dienstig is.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 2.60 § 1 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken op vierentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	K. POLLET